

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΚΕΦΑΛΟΥ ΑΕΤΟΥ.

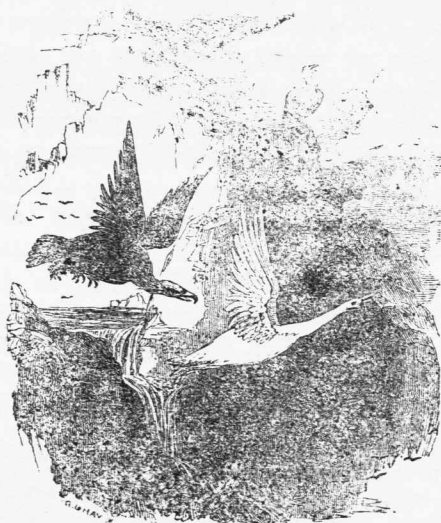

Ἀλιαέτος Λευκοκέφαλος.

ΕΙΣ Σελ. 177 τοῦ Β'. Τόμου, καὶ εἰς Σελ. 159 τοῦ Δ'. Τόμου, τῆς Ἀποθ. κατεχωρήσαμεν τὴν φυσικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀετοῦ, ἰδιαιτέρως περιγράψαντες τὸν Χρυσάετον καὶ τὸν Ἀλιαέτον Λευκοκέφαλον. Εἰς τὰ ἐκεῖσε προειρημένα προσέτομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῶν ἡθῶν τοῦ Ἀλιαέτου Λευκοκέφαλου.

Ἡ μεγάλη δύναμις, τόλμη, καὶ ἀνδρία τοῦ λευκοκέφαλου αἰετοῦ, καὶ ἡ σπανία ταχύτης τοῦ πτεροῦ του, καθιστῶσιν αὐτὸν ἐπιφανέστατον μεταξὺ τῶν συναδελφῶν του. Ἄν δὲ μετὰ τῶν ἀρετῶν τούτων εἶχε καὶ γενναίαν πρὸς ἄλλους διάθεσιν, ἔπρεπε νὰ λογιζέται τὸ εὐγενέστατον ἐκ τῶν ὀρνέων. Ἡ θηριώδης ὁμῶς, ἀλαζονικὴ, καὶ τυραννικὴ κλίσις, ἡ πάντοτε εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ φαινομένη, ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύει αὐτὸν νὰ ἐκπληροῖ ὅ,τι ἡ φύσις τὸν προσδιώρισε. Διὰ νὰ λάβῃς ἰδέαν τινὰ, φίλε ἀναγνώστα, τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ὀρνέου τούτου, ὑπόθετες ὅτι ἡσύχως καταπλέεις τὸν εὐρὺν ποταμὸν τῆς Ἀμερικῆς, Μισσισιπίπην, καὶ ἦν ἐποχὴν προσεγγίζον τὸ φύχος ἀναγκάζει μυριάδας ἐνύδρων πτηνῶν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ βορρᾶ εἰς ζήτησιν εὐκραεστεροῦ κλίματος, ὅπου πρὸς καιρὸν νὰ ἐνδιατρίψωσιν. Ὁ αἰετὸς βλέπεται καθήμενος ὁρθίος ἐπὶ τῆς ὑψίστης κορυφῆς τοῦ ὑψίστου δένδρου, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ μεγαλοπρεποῦς ῥύακος. Τὸ στιλπνὸν ἀλλ' αὐστηρὸν ὄμμα του ἐπιβλέπει τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν. Μετὰ προσοχῆς ἀκροάζεται πάντα ἤχον, ὅστις ἔρχεται μακρόθεν εἰς τὸ ὄξύ ὠτίον του, ῥίπτων κάποτε καὶ βλέμμα ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε νὰ μὴ παρέλθῃ ἀνήκουστον μῆτε τὸ ἐλαφρὸν πάτημα τῆς δορκάδος. Ἡ θῆλεια κάθεται ἀπέναντι, καὶ, ἂν τὰ πάντα ἐξακολουθῶσιν ἥρεμα καὶ σιωπηλὰ, νοθετεῖ αὐτὸν διὰ κραυγῆς νὰ ἐχθρὸν ὑπομόνην. Ἀμα λαβὼν

τὴν πασίγνωστον ταύτην πρόσκλησιν, ἀνοίγει κατὰ μέρος τὰς πλατείας αὐτοῦ πτέρυγας, κλίνει τὸ σῶμα του ὀλίγον τι πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἀποκρίνεται εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆς μὲ τόνους ὅχι ἀνομοίους τοῦ γέλωτος τῶν μανιακῶν· εὐθὺς σχεδὸν ἔπειτα ἀναλαμβάνει τὴν ὀρθιον στάσιν του, καὶ τὰ πάντα σιγῶσι πάλιν. Νῆσσαι πολυειδεῖς βλέπονται διαβαίνουσαι μετὰ μεγάλης ταχύτητος, τὴν φορὰν τοῦ ρεύματος ἀκολουθοῦσαι· ἀλλ' ὁ αἰετὸς δὲν κυττάζει αὐτάς· φαίνονται ἀνάξιοι τῆς προσοχῆς του. Μετ' ὀλίγον ὁμῶς, ἀκούεται ὁ ἄγριος, σάλπιγγα ὁμοιάζων, ἡχος τοῦ μακρὰν εἰσέτι, ἀλλὰ προσεγγίζοντος κύκνου. Κραυγὴ ἐκ τῆς θηλείας διαπερᾷ τὸν ποταμὸν,—διότι, φίλε ἀναγνώστα, καὶ αὐτὴ φροντίζει ὡς καὶ ὁ σύζυγος—οὗτος αἰφνης διασεῖε ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μὲ ὀλίγας ἀφὰς τοῦ ῥάμφους του, βοηθοῦμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν μυῶν τῆς ἐπιδερμίδος, διατάσσει εὐθὺς τὰ πτερά του. Ὁ κατάλευκος ὄρνις ἤδη φαίνεται· ὁ μακρὸς αὐτοῦ τράχηλος ἐκτείνεται εἰς τὰ ἐμπροσθεν, τὸ ὄμμα του κυττάζει προσεκτικὸν ὡς τὸ τοῦ ἐχθροῦ του· αἱ μεγάλαι του πτέρυγες μόλις ὑποστηρίζουσι τὸ βάρος τοῦ σώματος, ἂν καὶ κτυπῶσιν ἀδιακόπως· τὸσον ὄχληροὶ καταντῶσιν οἱ ἀγῶνές του, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ σκέλη ἐξαπλῶνει ὑπὸ τὴν οὐρὰν, διὰ νὰ βοηθῶσι τὴν πτήσιν του. Πλησιάζει μ' ὅλον τοῦτο· ὁ αἰετὸς ἐσημείωσεν αὐτὸν ὡς λείαν του. Ἐνῶ διέρχεται ὁ κύκνος μεταξὺ τοῦ τρομεροῦ ζεύγους, ὁ ἄρρην πετᾶται, ἕτοιμος εἰς καταδίωξιν, μὲ φοβερὰν κραυγὴν, ἥτις προξενεῖ πλειοτέραν φρίκην εἰς τὸ ὠτίον τοῦ κύκνου παρ' ὁ κρότος μεγάλου τηλεβόλου.

Τώρα εἶναι ἡ στιγμή, καὶ ἦν ἐπιδεικνύονται αἱ δυνάμεις τοῦ αἰετοῦ. Φεύγει διὰ τοῦ ἀέρος ὡς διάττων ἀστήρ, καὶ ὡς λάμπρις ἀστραπῆς καταπίπτει ἐπὶ τοῦ δειλοῦ κύκνου, ὅστις ἐν ἀγωνίᾳ καὶ ἀπελπισίᾳ ζητεῖ διὰ παντοίων ἐλιγμῶν ν' ἀποφύγῃ τοὺς σκληροὺς ὀνυχας τοῦ ἐχθροῦ του. Ἀναβαίνει, περιστρέφεται, καὶ ἀσμένως ἤθελε καταποντισθῇ εἰς τὸ ρεῦμα, ἂν δὲν

ἐμποδίζετο ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ, ὅστις πρὸ πολλοῦ γνωρίζων διὰ τοιοῦτου στρατηγήματος ἤθελε ζητήσει νὰ ἐκφυγῇ ὁ κύκνος, ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ διαμένη μετέωρος, προσπαθῶν νὰ κτυπήσῃ αὐτὸν μὲ τοὺς ὄνυχάς του ὑποκάτωθεν. Ἐντὸς ὀλίγου ἀπελπίζεται ὁ κύκνος· ἤδη ἐξησθένησε παραπολὺ, καὶ ἡ ἰσχύς του ἐκλείπει εἰς τὴν θίαν τῆς ἀνδρίας καὶ ταχύτητος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ· ἡ τελευταία πνοή του ἤδη μέλλει νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ὁ θηριώδης ἀετὸς πλήττει μὲ τοὺς ὄνυχας τὴν ὑποκάτω πλευράν τῆς πτέρυγός του, καὶ μὲ ἀκαταμάχητον δύναμιν βιάζει τὸν ὄρνιν νὰ πέσῃ κατὰ πλαγίαν διεύθυνσιν ἐπὶ τῆς ἐγγυτέρως ὀχθῆς. Τότε, ἀναγνώστα, ἐμπορεύς νὰ ἴδῃς τὸ σκληρὸν πνεῦμα τοῦ τρομεροῦ τοῦτου πολεμίου τῆς περωτῆς φυλῆς, ἐνῶ, θριαμβεύων ἄνωθεν τῆς λείας του, πνίει κατὰ πρῶτον ἐν ἀνέσει. Καταπίπτει τοὺς κραταιοὺς πόδας του, καὶ ἐμπήγει τοὺς ὀξεῖς αὐτοῦ ὄνυχας βαθέτερον παρὰ ποτὲ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀποθνήσκοντος κύκνου. Κραυγάζει μὲ ἀγαλλίασιν ὑπεράνω τοῦ θύματος. Ἡ θήλεια κατ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος ἵστατο προσεκτικὴ θεωρὸς παντὸς κινήματος τοῦ συζύγου τῆς· καὶ ἂν δὲν ἐβοήθησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄλωσιν τοῦ κύκνου, τοῦτο δὲν προήλθεν ἀπὸ ἀφελείας, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τὴν τελείαν πεποίθῃσιν ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἀνδρία τοῦ κυρίου τῆς ἦσαν ἱκανώταται πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ποθομένου. Ἰπταται δὲ τῶρα εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς, ὅπου αὐτὸς προθύμως τὴν περιμένει, καὶ, ἀφοῦ φθάσῃ, ἀμφοτέρω ὁμοῦ χορταίνουσι ἀπὸ αἵμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ.

ΕΠΙΘΥΜΕΙΣ νὰ μάθῃς ἐὰν τὸ ὄνομά σου ἦναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς; Ἀνάγνωθι ὅ,τι ἔχεις γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς συνειδήσεως. Δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἀναβῇς εἰς τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐρευνήσῃς τὰ ἀρχεῖα τῆς αἰωνιότητος. Ἐμπορεύς νὰ καταβῇς εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναγνώσῃς τί εἶσαι καὶ τί θέλεις γένειν. Ἄν τὸ βιβλίον τῆς θείας δικαιοσύνης ἦναι κεκλεισμένον καὶ πεφυλαγμένον ἐφ' ὕψους πλησίον τοῦ Θεοῦ, τὸ ἰδικόν σου ὁμῶς βιβλίον τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀνοικτὸν, κείμενον ἐγγὺς, ἐν τῷ ἰδίῳ σου κόλπῳ, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν γράφῃς ἐδῶ, ἔσο βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιον θέλεις ἀναγνώσῃς καὶ ἐκεῖ. Ἐὰν εἰς αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν γράφωμεν ἄλλο παρὰ ἁμαρτίαν, οὐδ' εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ θέλομεν εὑρεῖν ἄλλο παρὰ καταδίκην. Ἄς γράφωμεν λοιπὸν τῶρα τοιαῦτα, ὅποια ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς κρίσεως, κατ' ἣν ὅλα τὰ βιβλία θέλουσι ἀνοιχθῇ, νὰ χαρῶμεν, καὶ ὅχι νὰ ἐντραπῶμεν.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΥΠΝΟΒΑΣΙΑ.

ΑΓΓΛΟΣ τις περιηγητὴς λέγει ὅτι, περιοδεύων τὴν Κιρκασσίαν, εἶδεν ὑπνοβάτην παράδοξον, τὴν θυγατέρα εὐγενοῦς τινὸς Κιρκασσοῦ, διατρίβοντος πλησίον τοῦ

ποταμοῦ Οὐβίνου. Ἡ κόρη ἦτο περίπου δωδεκαετής, ἔπασχε δὲ ἀπὸ τὴν νόσον πρὸ δύο ἐτῶν. Ἡ ὑπνοβατική κατάστασις διήρκει συνήθως ἀπὸ μίαν ἕως τρεῖς ἑβδομάδας, κατ' ὃ διάστημα ἡ πάσχουσα ἐκέντα, ἐτραγῶδει παίζουσα καὶ τὸν αὐλὸν τῆς, ἡ ἐφαλλεν αὐτοσχέδια ποιημάτια, προφητικὰ πάντοτε, ἀποτεινόμενῃ ὅχι εἰς τοὺς περιστάτας, ἀλλὰ, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰς ἀόρατόν τι πνεῦμα· διώριζε δὲ καὶ ἱατρικὰ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ὁποίους ἀνέφερεν ὀνομαστί, ἐσυμβόλευε τοὺς πολεμιστάς, ἤλεγε τοὺς κακοὺς, καὶ ἐβεβαίονεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ κατὰ τῶν Ῥώσων ἀγὼν αὐτῶν ἤθελεν ἐπιτύχειν· ἀλλ' ἐκ τοῖων δὲν ἐνθυμεῖτο οὔτε λέξιν ἀφοῦ ἡγείρετο ἀπὸ τὸν μαγνητικὸν ὕπνον τῆς. Ἐνῶ ἐξηκολούθει ἡ ἀποπλάνησις αὐτῆς τῶν νοητικῶν δυνάμεων, τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐφαίνετο σοβρώτατον· εἶχε δὲ καὶ τὴν ὁσφρησιν τόσον ὀξεῖαν, ὥστε ἀπὸ μακρὰν ἀνεκάλυπτε τοὺς πλησιάζοντας γνωρίμους τῆς, πρὸς οὓς ἐδείκνυε τὴν πλέον αὐτογνώμονα ἀντιπάθειαν ἢ κλίσιν. Ἀπὸ τὰς προσβολὰς ταύτας ἡ ὑγεία τῆς ἐφαίνετο ὅτι ἔπασχε καίριως, ἐπειδὴ πάντοτε ἐξύπνα ἀπὸ τὴν ἔκστασιν αὐτῆς ὠχρὰ καὶ πολὺ ἀπνηδημένη.

Οἱ ὑπνοβάται οὗτοι, ἢ, ὡς οἱ Γάλλοι καλοῦσιν αὐτοὺς, clairvoyants, ἰδιόχουν εἰς ὀρεῖνὰς χώρας, καὶ φαίνεται ὅτι συγκροτοῦσι δυσεξήγητον φαινόμενον τοῦ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ. Ὅμοιαν ὑπνοβάτιν ἀπήντησα ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Κωνσταντίας, θυγατέρα βαρὸνους τινός· ἦτο δὲ περίπου ὀμῆλιξ τῆς Κιρκασσίδος, καὶ ἐξίσου προικισμένη μὲ προφητικὸν πνεῦμα. Ἡ διάρκεια τῆς προσβολῆς, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς πασχούσης, ἦσαν παρομοίως τὰ αὐτὰ, ἐκτὸς ὅτι ἡ Γερμανὴ νεάνις ἔμενε πολλάκις καταπληκτικὴ διὰ τινὰς ὥρας, τὸ ὅποῖον δὲν παρετήρησα εἰς τὴν ἄλλην.

ΑΠΑΘΗΛΑ ΠΛΟΥΤΗ.

ΣΥΝΗΘΟΣ, ὅταν ἀσεβής τις κοσμιώτερης ἀποθάνῃ, ἐρωτῶμεν πόσον πλούσιος ἀπέθανε; καὶ πολλοὶ λέγουσι, “Ἄ! ἀπέθανε πολλὰ πλούσιος·—ἄφῃκε μεγάλην κατὰστασιν.” Φεῦ! ὁ δυστυχὴς βαδὺν ὕπνον ἐκοιμᾶτο ὄνειροπολῶν κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς· τῶρα δ' ἐξυπνᾷ, καὶ δὲν εὑρίσκει τίποτε εἰς τὰς χεῖράς του. Ποῦ κεῖται ὁ σωρὸς τοῦ χρυσίου; Μόνον ἡ σκωρία τοῦ σωροῦ ἐκείνου ὑπάγει εἰς μαρτυρίαν κατ' αὐτοῦ· ὁ πλοῦτος μετέβη εἰς ἄλλας χεῖρας, μένει δὲ μὲ τὸν τεθνηκότα ἡ ἀδικία· ἄλλοι τὸν μεταχειρίζονται, αὐτὸς δὲ φέρει εἰς τὴν κρίσιν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κατάχρησιν αὐτοῦ· ἐκέρδησε μὲν φίλους, ἀλλ' ἔχασε τὴν ψυχὴν του. Ὡστε πολλὰ ὀρθῶς ἐμπορῶ νὰ γράψω εἰς ὅλα τὰ πλούτη του, Τὰ ὅλα εἶναι τιμὴ αἵματος.

Ἡ ΠΕΝΙΑ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις λαμβάνει πολυειδεῖς ὄψεις καὶ μορφάς. Πολλάκις κρύπτεται ἐν λαμπρότητι, καὶ πολλάκις ἐν ἀσιωτίᾳ. Πολλῶν ἀνθρώπων ἡ σπουδαιότερα φροντίς εἶναι νὰ κρύπτωσι τὴν ἐνδείαν των ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους.